

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo de laude dei [et] gratiaru[m]actione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de verbo dei

solebat querelat ī Hec ibi. Item fortis fortificādo: et firmādo: seu excitando ad bonū opendū lī em̄ multi sciat mala q̄ fuī ḡre debet et bona q̄ opari tenent. Tn qn̄ q̄ nec bona faciūt nec mala fugiūt deuicti qdā t̄p̄dūtate vel poti? sensualitate et delectatiōe h̄oꝝ t̄p̄lū. Alij etiā q̄uis sciant penas inferni fore timēdas/desiderandūs celū/pieq; ch̄zī passionē desiderā: t̄ cor ha-
bent insipidū sine timore: sine desiderio: et
sine vlla pietate. Cum p̄o tales audiūt p̄ bū dei frequentē fortans ad deponendā
oēm repiditatē: ad amplexandas p̄tures:
ad surgendū a petis: ad compatiēdu ch̄zī
passo: ad timēdos ḡhemē crucis: et ad
desiderādu regnū dei. q̄ ve ait Hier., ad
paulmū. Habet nescio qd latēns energie
vive vocis act⁹: et i auſas discipuli ex do-
c̄toris voce trāfusa fortis sonat. Un̄ eschi-
nes cū rhodi exularet et legeretur illa de-
mosthenis oīo quā aduersus eū habuerat:
mirantibus cunor̄ atq; laudantib; suspis-
rās ait. qd si audiret̄ ipam bestiā sua p̄ba
resonatē. Hec ille. Q; p̄bū dei fortis pa-
ret ex h̄o qd bī. n. mach. p̄. q̄ post p̄dicatio-
nē iudei sui qualuerunt animis: nō solū autē
hoies sed et bestias ferocissimas et muros
ferros. penetrarūt leonū more cū impetu
ruentes in hostes et c̄. Confortat v̄tis ver-
bū vt cib. Ut freqnt p̄ verbū dei fortis
tudine cib̄ illi ambulet nō solū p̄. xl. dies.
si ḡde helia legim⁹. iiij. Reg. xix. lī alioq; p̄
gl. annos aut plures v̄tis ad montē para-
disi p̄ viā pnie. Scđo bī vigore defens-
ū defendit ei ab impugnatiōe carnis mū-
di et demonis p̄seruādo līz a ruina. Unde
Dat. vii. Qui audi p̄ba mea et facit ea si
miliis erit viro edificanti domū supra pes-
trā. Ecc. xi. Verba sapienti q̄l stimuli ad
erigendū a cau. et q̄l clau in altum defixi:
ad retinendū a cau. peti. Tō etiā voca gla-
diū sp̄us. Eph. vij. Gladiū sp̄us qd ē ver-
bū dei. Et. q. Dach. xv. Armauit iudas
suo s nō clepei vel balte munitiōe: lī fimo/
nib; optimis. Un̄ et dñs Dat. iiij. Scus-
to triāgulo sacre scripture repulit dñs tres
tērations ḡnales. Nota historiā. Esd. ii.
c. iiiij. de tribi fortib; q̄s p̄icit p̄t̄as. vbi d̄z.
Dagna est veritas et fortis p̄ oib;. Item
Prover. xx. Omnis fmo dei igneus cly/ de verbo dei culus auditioñi atq; medie-

peus est sperantib; in se. Item defendita
guerris et alio flagellis dei. P̄. Si p̄ls
me⁹ audisset me: lī in vījs meis ambu-
lasser p̄ nihil fortis inimicos eoz humi-
liasset t̄c. Greg. Q̄is q̄ recta p̄dicat si au-
diat, nā iram creatoris sup̄ p̄uaratocep̄o
pulū placat: experientia em̄ certa didici po-
nūt̄s tantū a dño flagellari quantū inue-
stilenrijs et alijs infirmitatib; carnis. P̄.
Misit verbū suū et sanavit eos. Lertius
bī vigorem fructificatiōi. Tō d̄r. Lu. viij.
Semen est p̄bū dei. qd cadens in terra
bonā facit fructū. Et iste fructus ē triple:
Primus est fruct⁹ gratie. Replet em̄ et
ditat gratijs spiritualib;. Ac̄t̄. r. Adhuc
loquēte petro cecidit spūllancis sup̄ oēs
qui audiebant verbū. Scđo est fructus
meritorie opationis. Esd. lv. Quicadmo
dū imber et nix descendit de celo et inebiat
terrā et ifundit eā et germinare eā facit. c.
sic er. p̄bū qd egrediet ex ore meo. Tō
p̄bū dei comparat semini quia secundat
ad fructuz boni operis. Et hoc semen em̄
aliquando diu latet in corde: semen post
tempora multa germinat et coalefcit in fru-
ctum. Unde cum quidam argueret quen-
dam ribaldum de hoc et frequenterbat ser-
mones respondit. Etsi modo statim non
immuro: tamen semen recipio: quod alii
quando coalefcet in fructum: et erit deo dā
te verbum quod modo audio salutis mī-
hi causa et emendatiōi. Lertius est
fructus glorie. Jacobi. j. In mansuetudī
ne suscipit institutū verbum quod potest
saluare animas vestrās. Et Luce. xj. Be-
ati qui audiunt verbi dei et custodiunt il-
lud. Studeamus igitur audire verbum
dei ut hic percipiamus fructū gratie et can-
dem percipere mereamur fructum eternae
glorie. Amen.

Sermo de laude dei et gra-
tiā nūctione.

SEmper laus
ser in ore meo. P̄. xxix. Om-
supra de dñicaz atq; festos
obseruantia fmo fecimus. et sequēter

De gratia pactione.

Fo. XCIII

tionis dñis dieb atq festiū p̄cipue insi
stendū est. Nū idcirco de laude diuina ac
gratia pactione (cui etiā marie in hmo dieb
vacādū est) sermonē h̄c intēdimus. Pro
cū introductōe p̄ba psalmiste sumptum
dicēt. Sp̄ laus ei in ore meo. Ubi notan
dui in Tho. q. q. xc. q necessaria ē laus
oris nō qdē ppter deum vt ei pcept⁹ nō os
manifestem⁹ cū sit inspecto r cordiū: s̄ ppter
ipm laudantē cui⁹ affect⁹ excitat in deo ex
laude ip̄i⁹: ac enī ppter eos q audiūt qz
etiā affectio ex tali laude vocali in deo p/
uocat. Ideo d̄ Ps. Semp laus ei in ore
meo. Et sequit. Audiāt māsiueti r letētūr
Magnificare domini meū. Estim aduertē
dū q Hiero. sup illud Eph. v. cātantes r
psallentes in cordib v̄tis. rephendit eos q
in ecclia cantāt more theatraicō n̄ ppter de/
votionē excitandā: sed ad ostentatioē. Et
hoc h̄c in decrez dist. xij. c. Lātantes. Ubi
r Aug. dt. x. p̄f. Ubi mibi accidit vt me
ampli catus q̄ res q̄ canit moueat: Qec
care me p̄siteor: r tūc malle nō audire can
tātē. Hec ille. Datis i ḡf laudādū est
dū corde & voce. Ubi Bern. sup Lanc.
Immolates hostiā laudis r reddētes vo
ta nra de die in dic̄ curē cū oī vigilan/
tia iungere sensum vocī: r intellectū r af
fectū fēlūtū: exultatioēs affectū: grauitatē
exultationi: humiliatē grauitati: libertatez
humilitati: q̄ interdū liberz purgate men/
tis passib pcedam⁹ r excedam⁹ p̄ inusta/
tas qidam affectioēs r spūales leticias in
tubiliētē amenitatiib: in suauitate: r in spū
scō. Hec ille. Sūt at tria p̄cipū q̄ nos
ad agedas deo grās r laudes excitare de/
P̄mū est i mātādā p̄formitas (bēt.)
Secundū est magnificāda sublimitas
Tertiū est desideranda bonitas
P̄ triple. P̄ima est conformitas
naturalis conditōis. Sc̄da ē et/
valdificatōis. Tertia ē dīnāl opatois
P̄ma igitur est cōformi
tas naturalis conditōis. Qis em̄ natura
creata laudat deū. Ubi in illo hymno B̄n
dicate oīa opa dñi dño r c̄, inuitant oēs cre
ature ad laudādū dei: ppter diabolū r pec/
cōtē: q̄ idigni sūt: q̄ nō ē speciosa laus i
oī p̄tōis: vt h̄i Eccl. xv. Nosipsois igit
lausdat deū. Et Greg. Sōn̄ sc̄to p̄ nō va/
p̄formare debem⁹ naturālē p̄ditionē crea/
turaz deī r sp̄ laudare deī. Ubi Greg. in
moral. Dīz est q̄ deū hō non sp̄ laudat:
cū oīs creatura ad deū laudādū eū sp̄ ius/
tat. Et Aug. Qui sensus hoīs nō erube/
scat sine laudū celebratē dīe claudatē: cū
minutissime aues sumā cū delectatione et
dulci carmine ortum dīe p̄seqnē r noctes.
Hec ille. Bruta v̄tis aialia recognoscūt
benefactores suos. Ideo hō qn̄ sentit se a
deo aut etiā ad alio bñficiū aliqd̄ recipisse
debet r deū laudare r grās agere. Ubi dr
q̄ si elephas ceciderit in foueam r veneris
alijs q̄ ipm extrahat: deposita om̄i silue/
strata sequit eū q̄ extractit tāq̄ sibi grā/
tus. Ac legis in historia hierosolymitana
q̄ ci v̄lra mare esset exercit⁹ ch̄ristianus:
q̄dam milles casu q̄ dā leonē inuenit talic
ligatum a serpēte q̄ se mouere nō poterat.
Diles p̄ pietate mot⁹ serpēte occidit et
leonē liberauit. Leo itaq̄ tanq̄ gratū ant
mal se seruituti militi⁹ m̄spauit. ibat em
accipe p̄das q̄ nemora r ad milie defere/
bat intantū q̄ nō soli militi: sed r magne
parti exercit⁹ cōmoda pl̄ma conserbat.
Quid v̄lerat. Nō sufficit leoni tāta grātu/
ds: q̄nimo milite ad ap̄ria redeūte r mare
r nauē intrāte r leonē dimittere volente:
leo mare ingredit⁹ r magistrū v̄sc̄ in nauē
sequit⁹ r ibidē aliqd̄ diu cōmorat. Sed tan
de deficiētib v̄ctualib: leo iū mare p̄jat
Nos igit rōnabiles sum⁹ q̄ bñficia a deo
suscep̄ta recōpensare nō possum⁹: necesse ē
nos q̄ deī laudē r gratia pactionē liberali
tate ei⁹ recognoscere. Ubi sicū dicunt ph̄i
In corpe hūano posuit natura tot mēdri
q̄ sunt dies in anno: vt ex hoc rōnali istū
ctū informemur ne v̄lla dīes nos p̄transē
at sine laude diuina r gratia pactione: ad
eūs honore ordinando cogitationes: locu/
tiones: r opatioēs. Unde apl̄s. j. Log. x.
Oia q̄cūs facit⁹: in glāz deī facit. Et ex
hoc actioēs hoīs nō censēt hūane: s̄ po/
tius celice r diuine. q̄ celicā formas in ipsis
imp̄mit cū in ipsis solū diuīnū honore in/
tentit. Et hoc mō p̄t hō ex omnib acti/
bus suis mereri vitā eternā etiā comedens
dōbībēdo: dorīmēdo: laborando. Aug⁹.
Porro si māducas r bibis ad refectionem
corpis r deo gratias agis: cib⁹ r pot⁹ tuus
oī p̄tōis: vt h̄i Eccl. xv. Nosipsois igit
lausdat deū. Et Greg. Sōn̄ sc̄to p̄ nō va/

Bernio de laude dei De magiſti

cat a merito, quia vix illi dormiūt ut deo postea seruire possint et grās agere. Ideo salubre documentū est q̄ q̄libet chriānus te manē cū surgit oīa ega q̄ in illa die facere intēdit deo offerat: et petat a deo dīrigi iōib⁹ fact⁹ suis. Et cū de sero transit ad dormiēndū discutiat sciam: et si die illa in alij deū offendit, de hoc doleat: et sic corde cōtrito ad lectū vadat. Chrys. in sermone qdā. Qn̄ accubauerū sup strātu tuū anteib⁹ veniat tibi somn⁹ p̄f̄r in mediū codice scīe tue et remiscere peccata tua. q̄ q̄bō vel facto vel cogitatiōe peccasti. Nā sicut dī Dion. de diu. no. Audacio: est q̄ cum uno p̄cō morali dormit: q̄ cū sepr̄ ho stib⁹ de eō morte inuicē obligari confitit. Hec ille. De his aut q̄ die illa fin̄ deū egerit aut a deo p̄cepit p̄xirib⁹ grās do agat et diuinā bonitatē laudare studeat ne māgis ingrāt̄ sit q̄ irōnāles creature q̄ fin̄ suā naturalē cōditione deū incessanter laudant. Lerte q̄ h̄c attēderet, quō vix oīs creatura laudat deū: diceret. Delectasti me dñe in factura tua. Vñ Aug⁹. j. cofef. Si placet tibi artific⁹ opa: ex his lauda: et in artificē reto: q̄ actione: ne in his q̄ tibi placent tūpse displiceas.

Secunda est conformitas

eternalis beatificatiōis. Beati em̄ in p̄nia q̄b̄ cōformari desiderare debem⁹ assidue laudat deū. Hoc ē gōficiū angeloz, et belaz̄ laudare deū. Ps. B̄t̄i q̄ habitant in domo tua dñe in secula secloz laudabunt te. Et Esa. l. Gaudiūz leticia inuenient in ea: grāz actio et vox laudis. Aug⁹. In ciuitate lugna erit totū negociū tuū et laudes que diliḡ: et saties te cum amatorib⁹ ei⁹. Idē in fine de cini. dī. Glacabim⁹ et vidēimus: videbim⁹ et an̄tabimus: amabimus et laudabim⁹. ecce q̄d erit in fine sine fine. Et Ber. Supne ciuitat̄ opatio ē aīs fidua dei laudatio. Legit in histo: et ignatia q̄ btūs Ignacius martyr et eps antiochic⁹ p̄m̄ post btūm Perz. cū esset in orōne rapt⁹ in extasi: vidit et audiuit in lugna curia angelos deo psallētes: et laudū canticū in psalmi principio cū dulci modulo inchoabat: laudēq̄ inchoatā finito psalmo q̄su⁹ mabat. Vñ in ecclēsia sua statuit antipho nas inchoari an̄ psalmos: et in fine cōsum⁹ mea. Alio mō pot̄ sc̄iderari diuina sublimi-

mart: q̄ p̄suetudo generalē p̄ alias ecclesiās introducta. Berni. Discān⁹ in terris q̄s laudes facturi sum⁹ in celis. Abilita p̄p̄: et in terr̄ rep̄ntat celestib⁹ b̄tātōis statu sicut alacritas laudantū deū. Hec ille. In hac tñ vita deū ad plenū laudare non possum⁹. Ideo dī idē Ber. In terr̄ vbi seminū sum⁹ semilaudare possum⁹. q̄n̄ rōtus vixerō: dō⁹ in laudē ibo. Et sic dī August. li. cofef. Vere felix esset q̄ posset om̄ne laudi sp̄ insistere. Iō Tob. uj. Opt̄e bñdic deū. O q̄singrati sunt q̄ in bñficiis suis laudare negligunt. Et tales p̄f̄ero obmurecēt in futura vita. Aug. li. cofef. Qui h̄c icipit tacere: i futuro mut̄ ent.

Tertia est cōformitas dī uinalis opatiōis. Debem⁹ utiq̄ nos deo cōformare qntū possum⁹. Ip̄e aut de laudat sc̄tos luos q̄ tñ laudabiles nō sūt nisi ppter dei bonitatē in eis resplendē. Unde dī apls. 1. Ecō uj. Tūc laus erit vniuersitatis deū. Ber. ser. de oīb̄ sc̄is. Dagn⁹ laudator: et vñhemēter ambiēda laudatio vbi exaltare debet: est ipsi⁹ deī magnificanda sublimitas. Vñb̄ notandā q̄ ipa dei sublimitas pōt̄ sc̄iderari dupl̄. Uno mō in se: et sic cū sit inefabilis laudabili. Quicq̄ em̄ in creaturis inuenit laudabile: inuenit in summo in ipo deo. s. Summa pulcritudo: fortitudi: sapientia: dulcedo: liberalitas: et bñmō. Eccl. xlij. Terribil dñs et magnificantes eū quātūcūq̄ potuerit illi⁹ glorificat. Et ibidem. Bñdicētes dñm exaltate eū quātūm potest: maio: est em̄ oī laude. Vñ sic alauda vides tps serenitatem et pulcritudine solare: accedit: subitoq̄ fatigata ab illa altitudine ad suā paruitate resiliat et philomena videns pulcritudine folis et sentiens dulcedinē tps: laudi sic attendit et laudādo defectū patit et cātando fregit ter morit. Ita similē aīa amore deī affecta laudādo defectū patit: cu nō possit ad plenū in hac vita laudare deū fin̄ q̄ ipse laudat. de dignē. Ps. Defecit in salutare tui aīa

canda sublimitate

Fo. XCIII

tas in suis effectibus q̄ in nřam utilitatē or-
dinant. et sū hoc p̄spē d̄: a nobis lauda//
bilis: q̄uis r̄ h̄ mo etiā maior sit si laude
Sunt aut̄ tria p̄cipue dei bñficiū nob̄ exhi-
bita q̄ nos marie obligar ad laudādū deū
P̄mū est bñficiū gracie liberatiois
Secundū est copiose cōicationis
Tertiū est amoreose castigatiois.

P̄mū est bñficiū gratio-
se liberatiois: que p̄cipue est triplex.

P̄ma est liberatio a malo original of-
fensoris: tōne cui⁹ eram⁹ filij ire. vt dicit
Ephe. ii. Magnas v̄ris gr̄as deo debe-
mus q̄ sine v̄llis merit⁹ mis ab hoc malo
nos liberavit p̄ baptismū. Ideo. j. Pet. i.
Bñdict⁹ r̄ p̄ dñi nři ielū ch̄ri q̄ fm̄ su⁹
am maledic̄ regeneravit nos r̄. Et. j. pe.
q̄. Aliq̄ nō p̄pls dei. s. an̄ baptismū: nūc
aut̄ p̄pls dei. Et certe vt d̄ Ps̄. Br̄a ges-
ci⁹ est dñs de⁹ eius p̄pls q̄ue elegit in he-
reditatē sibi. Laueamus ḡne sim⁹ in grati-
tante maledic̄. Sed sicut dt aplus L̄ol. j.
Gr̄as agētes deo r̄ p̄ q̄ eripuit nos d̄ po-
testare tenetq̄. Recordari aut̄ freqnter
deben⁹ q̄o ei in baptismo. pm̄sim⁹ ne in/
gratitudinis merito arguamur si ea trān-
grediamur. **Seda est liberatio a malo**
actualis transgressionis q̄ fit p̄ pniam J̄do
dicebat Ps̄. L̄ofitebor tibi dñe de⁹ meus
in toto corde meo: et glificabo nomen r̄. q̄
mi sedia tua magna est sup me: et eruisti
iam meā ex inferno iferiori. Sic iraq̄ q̄n
te vides ab aliq̄ v̄cio reuocatū ne sis i gra-
tia: agēte dei bonitatē dt. ill̄o Ero. xvij.
Bñdict⁹ dñs qui liberavit nos de manu
egyptior̄ r̄ manu pharaonis. **Tertia**
est liberatio a malo typalis afflictiois. J̄o
dicebat Ps̄. Replecas os meum laude r̄.
Etitez: adiūca suḡ oēm laudē tuā. sequit̄
q̄ntas oindist̄ mīhi tribulatioes multas r̄
malas: r̄ quersus vñtificaſt̄ me r̄. Conſi-
derer ḡ vñuſq̄ a qb̄ r̄ q̄nt̄ p̄culis r̄ pe-
nis libauit eu dñs: r̄ cū eccl̄asticō dicar il-
lud Eccl̄i. vi. Laudabit v̄sc̄ ad mortē aia
mea dñm: q̄m eritis sustinentes te r̄ libe-
ras eos de manu angustie r̄.

Secundū est bñficiū copio-
se cōicationis. Cōicat q̄p̄ nob̄ dñs triplex
bonū vnde tenemur q̄p̄ ei gratias agere

P̄mū est bonū r̄pale: q̄d etiā d̄ bonū
fortune. J̄o Ps̄. Precinire dño i p̄fessioe:
psallite deo n̄fo i cithara. q̄ op̄it ce. nubib⁹
r̄ patre pli. q̄ p̄ducit i mōtib⁹ feniū r̄ hec.
finitū ho. J̄o etiā filij s̄rl̄ offerētes deo d̄

P̄mū est bñficiū gracie liberatiois
manu tua accepim⁹ dedim⁹ r̄ibi. **Scdm̄**

est bonū naturale q̄d nob̄ dedit dñs nos
faciēdo: r̄ p̄seruat nos in esse manutene-
do. J̄o d̄ ps̄. Venite adorem⁹ r̄. p̄cidam⁹

an̄ deūplorēm⁹ co. dñs q̄ fe. nos q̄ ip̄se ē
dñs r̄. Et itez. Jubilate deo ois tra r̄.

Scitote qm̄ dñs ip̄e ē de⁹: ip̄e fecit nos r̄
no ip̄os. Et h̄ aut̄ maria dō obligamur
q̄p̄os ad imaginē suā fecit q̄d ad aiām: ve-

br̄. X̄en. j. Et in canobili forma r̄ statuta
q̄ ad corp⁹. Un̄ narrat Heliād⁹ q̄ cū q̄
dā frater dixit n̄bi se aspicere q̄ nō ediv-
ficaret. Alt⁹ dixit. Quid tibi offert edifica-

tionis vñlio busonis. At ille. Lerte mlt̄.
q̄ n̄b̄il merui: q̄re me fecit de⁹ hoīm nō
busonē. q̄t̄is i ḡif busonē video/ h̄ bñficiū
um ad metē reuoco r̄ gr̄as ago deo q̄ mi-
hi imerito t̄anotabile formā dedit r̄ ima-
gine regiā/ r̄ n̄ execrabilē busonis formaz.

Tertiū ē bonū sp̄uale q̄d r̄ tripl̄ distin-
guī p̄t̄. **P̄mū est bñficiū psonal⁹ largi-
tiois q̄ fili⁹ de⁹ i psona p̄pria se dedit bu-
sōno generi. Joā. iij. Sic de⁹ dilexit mū.**

vt si. si uñige. da. **Scdm̄ ē bñficiū fili⁹**
alii adoptiois q̄ nos adoptat i filios d̄i ḡ
gr̄e collatioeis j. Joā. iij. Vide te q̄lē chari-
dedit nob̄ de⁹ r̄ filij d̄i noiemur r̄ sim⁹. et

L̄ol. j. Gr̄as agētes dō r̄ p̄i q̄ diḡs nos
fec̄ i p̄s̄ for̄i sc̄oy i lātne. **Tertiū ē bonū**

efinal⁹. pm̄issiois: q̄ p̄mitit nos glificare in
sue deitatis p̄cipiatōe. j. Pe. j. Maria r̄ p̄

ciosa vob̄. p̄missa donauit vt p̄ hec effi. di-
uine p̄for. nature. Et. j. Pe. j. De tenebris
vo. v̄s i admir. l̄ol. j. Et. j. Pe. j. Bñdict⁹

de⁹ r̄ p̄i r̄. seq̄. in hereditatē icorruptib⁹.
incōtaminata r̄ imar. p̄seruatā i cel̄. Et dñs
j. Juoi fr̄t̄e p̄forat̄ r̄. gr̄as agē. dō r̄

q̄ trastulit nos i regnū filij dilectois sue.

Tertiū principale bñficiū

um est bñficiū amoreose castigatiois. Apo-
cal. iij. Ego ḥ̄s amo arguo r̄ castigo. Ps̄.

L̄astigans castigauit me dñs r̄ morti nō
tradicit me. Et L̄ob. iij. Lastigauit nos

dñs p̄pter iniqtates nostras: et ip̄se salua-

Ber. de laude dei

bit nos ppter misericordiam suā. **U**nū. **H**ab. Para.
xxiiij. **D**anates rex malignissim⁹ in vīn-
cūlis ⁊ carcere conuersus ē ⁊ debine libe-
rat⁹. Item Act. ix. Paulus pstratus ē et
excecat⁹ in sua vocatione. Interdu tñ fla-
gellant aliq pueri non ad correctionē suaz
sed punitione tm qd ex sua pueritate pue-
nit. **U**nū. **H**iere. xxx. dicit ad iudeā. **P**la-
ga inimici peccati re castigatione crudeli. p
pter multitudinē iniqtatis tuo. dura facia-
lunt pcta tua; qd clamis ad me sup contri-
sio tua. insanabil⁹ est dolor tu⁹. Et Aug.
di. i. de cuius. dei. **D**ancet sub silitudine pas-
tiorum dissimilitudo passor⁹ tē. sequit nā
z sub eodem igne aur. rutilat ⁊ palea. **I**n-
mat: z sub eadē tabula palea commixta
z frumenta purgant. Sequit⁹. vna eadē qvā
bonos probat; purificat: ⁊ eliquat malos
damnari; yastat: ⁊ exterminat. **U**nū in eadē
afflictione mali detestant⁹ et blasphemant⁹.
hom⁹ yo scānt ⁊ laudant. Nam ⁊ pari mō
eragitat⁹ exhal⁹ horribil⁹ cenuit suaz
uiter fragat ynguent⁹. **H**ec ille. Indura-
ti q̄pe multo tñs hic incipiunt suū infer-
nū: vt p̄t de antiocho. **U**nū. **D**achab. ix. Et
Act. xij. de herode quē angel⁹ pculis tē
sumptus a vermit⁹ expiravit. Itē de iō
rege iuda. **U**nū. **P**aral. xxij. q̄ mortu⁹ est infi-
mitate pessima: nec legit⁹ penitusse iō nec
inter alios reges est sepult⁹. Item p̄t pha-
raone q̄ multa plic flagellar⁹ inter flagella
legit⁹ obdurat⁹. vt p̄t Exod. plurib⁹ ca. q̄
us aut aliq diuinis flagellis p̄ maliciā su-
am induren⁹ dñs tñ ipē q̄ p̄ssim⁹ est tñ mi-
sericors: ⁊ cuius miseratioes sup oīa opera
ei⁹ nuncq̄ tales tribulationes imittit nisi
pter bonū nřm. Idcirco grās ei agere de
bem⁹ ppter tale castigatiois bñficiū. Item
mittit aut nobis dñs flagellationes ⁊ tri-
bulationes p̄cipue ppter triplice bonū nřm
Primo ppter clariorē cognitionis illu-
minationē. p̄spēritas q̄pe mundialis ex-
cecat vt n̄ cognoscat hō seipm⁹: nec enormi-
tate peri: nec vanitatem mundi nec incertitu-
dinem morti: lue: nec diuinā honestatē: nec di-
uum iudicij severitatē. Aduersitas hō ocu-
los mēs aperit ad hec cognoscēdā. **G**ie.
Pena oculos aperit q̄s p̄spēritas ⁊ culpa
ciudit. **J**o. **H**iere. xij. Laſtagasti me dñe
z erudit⁹ sum q̄i iuueniū indomit⁹. Et
Esa. xxvij. Sola vexatio dabit intellectū
hōbe oīis iudiciū. i. p̄fia aliq cōuicia si sicut
auditui fm. **L**xx. Per multa flagella eru-
dieris isti. Erudit⁹ atē tribulatio a deo im-
missa tripli. **P**rimo ad cognitionē mun-
dane vanitatis. Per hō em euridenter cognō-
us lib. de 25o. Multis amaritudinib⁹ bu-
mane felicitat⁹ dulcedo respera ē. **S**e-
cundo ad cognitionē hūane fragilitatis.
Unū. **I**ob. iā multipli a dño p̄cūstis cepit
cere. Audius egressus sum ex vtero man-
me: nud⁹ reuertar il. **T**hren. iiij. Egovi
videns pauprētē meā tē. **T**ertio ad co-
gnitionē diuine maiestat⁹. **U**nū. **I**onas in
tre terti dicit. Cum angustiaret⁹ in me anima
mea dñi recordat⁹ sum. vi. **H**ī. **J**one. ii. Et
Dān. viij. Nabuchodonosor i tribulacio-
ne. **V**irgat⁹ correctio tribuit sapiam.
Secundo ppter ferventiorē affectionē er-
cationē. **J**o. **H**iere. xxx. **L**ps tribula-
tio inlouet affectionē ad ea pagenda q̄ ad
salutē spectant. Et hoc p̄cipue tripli. **P**il-
nis. **J**ob. xxij. **D**ñs emolliuit̄ cor meū et
affectionē fructuose deuotiois. **P**s. **A**do-
minū cu tribularer clamau. **E**t itē. **T**ri-
bulationē ⁊ dolorē inueni: z no. dñi inno-
ment clamantes exaudiant⁹ exaudiunt⁹ glo-
rificant deū. **T**ertio excitat affectionē vī-
tuose exercitationē. **H**o. **L**oy. xij. Virtus
infirmitate p̄fici. s. fugiendo malū ⁊ profe-
quendo bonū. **D**uo primo. **E**cc. xj. **D**ali-
dia. i. afflictio vñ hōre obliuione factū
kurię. De scđo. **G**reg. **M**ala q̄ nos hic fo-
lunt ad deū ire compellat̄. **A**ug. **L**ū mo-
lestie in hū⁹ vite fragilitate crebescunt
eterna requiri nos considerare cōpelliū. **D**ū
dus q̄pe iste p̄iculosior est bland⁹ q̄ mole-
stus ⁊ mag⁹ caued⁹ cu se illicit diligi q̄ cu
admonet cogitac⁹ x̄tēni. **H**ec ille. In tri-
batoe itaq̄ nō corūpis affectio bona hōis
z auget ⁊ p̄bas. **G**ie. **I**mprudēt⁹ ē miles
q̄ se forē in pace glīat̄. **N**emo q̄pe cōtrī-
ficit nisi int̄ aduersa co gnoscit. **J**o. **P**ana-
terrogat: siq̄s i aduersitate pot̄ deni-
bare q̄ sunt ecclia dei granū v̄l palea ad
Esa. xxvij. Sola vexatio dabit intellectū
hōbe oīis iudiciū. i. p̄fia aliq cōuicia si sicut

et gratiarū actione Fo. XCV.

Et granū est: si palea recederet in altū. Eccl. nāt auro: qd flagellū grano h̄ fac̄ tribulat̄
 7. In igne p̄bat aux̄ & argenti: & hoies in tio homī iusti. Hieron. Rubigo peti sine
 camio būliatiois. Unū iudicis. viij. Abraā igne cornēti plumi nō pot. Sed ad spiri
 g m̄tas tribulatiōes p̄bat̄ amic̄ dei esse tualiū merito & accumulationē. In cui⁹ fū
 crus ē. Pez itaq̄ qm̄ tribulatio affectōes gura filij srl̄ c̄sto maḡ opprimeban̄ rālo
 exītar ad p̄tus opus qd vez est nedum maḡ, crecebat & m̄uplicabat̄. Jō. Ia. j.
 de eo q̄ tribulatiōe sustineret: h̄ etiā d̄ alij
 q̄videntes bonos flagellari sibi timeret. Ju
 tra illud qd d̄ Lu. xxiij. Si l̄ viridi ligno
 hec fuit in arido qd sic: Greg. Si deus
 s̄i sp̄ere geutit rbī p̄cit: q̄spere peccat̄
 rbī no parcer. Idem. P̄elandū ē quā d̄
 strictione distictus iudex in futuro feriet
 q̄s reprobarēt̄ sic in p̄tū cruciat̄ q̄s amat̄.
 Hecille Ingerit̄ etiā p̄ns tribulatio timo
 ten bonis: q̄ videndo flagella p̄tū exītū
 māt futura sine cōparatiōe & grauit̄a. Istō
 in sen. q̄ut̄ p̄tū flagella iustū a p̄co ab
 soluat̄ enī sub meru yndictē turbat̄, timēs
 ne instantes ei pene nō sufficiat̄ ad purgā
 dū. Hecille. Iste itaq̄ timor ex tribulatiō
 one imminet̄, puenies sollicitat̄ boiem cog/
 tare de morte/pct̄a p̄fiteri & deponere/ et
 de necessariis ad salutē p̄uidere. Greg. Fe
 lic necessitas q̄ ad meliora cōpellit. **L**er
 tio iniūci. Nob̄ dñs tribulatiōe ppter am
 pliorē miseratiōe exhibitionē. Hierony.
 Dagna misēdiam est ad p̄ns misēdiam nō
 p̄seq̄. Et p̄ oppositiō d̄ Aug. Dagna ira
 dei q̄n peccant̄ nō corrīpt̄s licentia va
 gā in p̄tū ruendi p̄mitit̄. Idem. Lū tū
 mor debes: q̄n tibi bñ ē: nōne meli⁹ ē te
 tari p̄parti: q̄ nō tentat̄ reprobar̄. Ber.
 Lunc maḡ irascit̄ dē cū nō irascit̄: nō ei
 cū nescio h̄ cū sentio te irat̄ nūc mārie cō
 fidoc̄ cū irat̄ fuer̄, q̄s dīc recordaber̄.
 Hecille. Immitis aut̄ dñs tribulatiōe ex
 amplissimā misēdiam exhibet̄ p̄cipue tri
 pliater. Pumo ad p̄cedentū p̄co & remis
 sione sive purgationē. pena grauit̄e in le
 vio: cōmūfado. Tob. iii. Lū irat̄ fuer̄,
 dñe misēdiam facis & p̄cta hoīn in tribu/
 latō dimicis his q̄ inuocat̄ te. Gie. Di
 sericordit̄ dñs tpalem adhibet̄ severitāte:
 ne eternā inferat̄ vltionē. Jō et Aug. sup
 p̄. Dñe ne in furore tē. Dñe h̄ vie: h̄ se/
 cab̄ p̄cute: vt in eternū mihi parcas. Gie.
 Ign̄ tribulatiōis dñs apponit̄ & ḡ huē i
 nob̄ vicioy rubiginē p̄sumit. Fornat̄ ei tri
 bulatiōis ligna vicioy cōcremat̄ & aux̄ y/
 tutū purgat̄. Aug. Qd̄ luna ferro: qd̄ fo/

NN

¶ Ser. De laude dei ¶ De deside

glie pond^r opabif in nob^r t^c. Hec g^an^r
 gust^r porta r g^ata via q^r dicit ad vita. de
 q^r loqu^r saluator^r Matt. vii. vi. Intrate p^r
 angustia po^r. Hic est turbo q^r q^r helias. i.
 vir iust^r asc^rdit i celu. vt b^r iij. Re. ii. I^r
 Ber. ser. o ramis pal. P^ris tribulatio^r est
 via vte/ via glie/ via ciuitas/ habitaculi/
 via reg. i. Hec ille. S^r heu heu pauci, s^r q^r
 q^r h^r via velut seq^r dnm. Un Ber. sup
 La^r. q^r pauci s^r o bone ieu q^r post te ire
 ve int: cu^r t^c ad te puenire nemo e^r q^r nolit.
 scientib^r emet^r q^r delecrat^r oes i dextera
 tua uel^r i fine. I^r volit oes te frui at non
 ita imitari. coregnare cupiunt s^r nō cōpati:
 nō curat q^rere q^re desiderat iuuent^r; cupi-
 tes seq^r s^r no leq^r Hec ille. Et dicit i g^aur
 ptz qm m^rto mag^r de tribulacionib^r gau-
 dendu^r e^r q^r dolendu^r s^r em signu diuine ac-
 ceptationis. Tob. xj. Quia acceptus eras
 deo necesse fuit q^r tentatio probare te. Et
 Judith. viii. Q^r es q^rhi plauerunt deo per
 multas tribulaciones transuerunt fideles. Et
 ij. Lm. iiij. Q^r es q^r pie voluit vivere i chro-
 ieu p^rsecutione patiunt. Aug. Ne timeas
 flagellari^r exheredari. Helpere^r egr^r co-
 suerunt medici dare q^rcd pertit et ea neq^r
 gant eis o q^r salut^r sperat. Hec ille. Ap^r
 parer itaq^r q^r necessaria q^rq^r fructuosa s^r
 vite p^rnt^r tribulatio^r p^r q^r sit amicoru^r dei
 castigatio^r p^rbario. S^r ut i g^r deo agende
 g^re p^r b^rificio amore^r castigationis.

Tribu^r p^rincipale q^r nos ad laudem
 dei^r gr^ractio^r excitate debet e^r
 ip^r diuine laudis^r gr^ractio^r de^r
 meranda bonitas. Est em diuina laudatio
 z gr^ratio bonu^r excellētissimū s^r triplicē
 rōne boni.

Pri^ro est bonu^r valde delectabile

Secundu^r est bonu^r valde honoreabile

Tertiu^r est bonu^r valde vtile.

S^r q^ruppe a tullio diuine bonum^r in hec
 tria mebra.

Indrio^r est bonum valde dele-
 citabile. Ps. Deo nro sit locuta decoraq^r
 laudatio. Aug. de doc. chil. L^r o deo nro
 bil digne dici possit: admisit in huiusme-
 nitis obsequiu^r z s^rbis nr^r in laude sua nos
 gaudere voluit. Hec ille. Per oppositū at
 ingratitud^r turpissimū e^r vi. Un. In gratius
 filii e^r mani qd q^rtidie recipit. aq^rs dulces:

nūq^r tūpp^r h^r dulce aut potabile iuuenit,
 I^rce filii e^r voraginiib^r q^r primi attrahunt
 aq^rs z attractas nūq^r reddunt. Ber. de di-
 ligēdo deo. Supbia e^r delictu^r maximu^r
 vi dat^r rāq^r inar^r z i accep^r b^rificis glo-
 ri^r vspare. Hec ille. Ingritudo peiores
 s^r z irrationabiliores beliss^r Es. i. Filios
 emittunt^r z exaltaui^r: i^r spuert me. Se
 quis. Loguit bos possessor^r sui^r z asin^r p^r
 se dñi sui: isrl aut me nō cognouit.

Secundo^r est bonu^r valde hono-
 rable Tob. viij. Opa dei reuelare z p^rsteti
 honorifici e^r. Un ageliz sceti assistit laudan-
 tibus deu. Ps. Preuenient^r p^rncipes z*uic*
 psallētib^r. Un narrat cefari^r q^r i saxoniam
 qdā monasterio monialiu^r puella qdā cu^r i
 magna solēmitate p^rmissa fuisse tice ad ma-
 tutinas; magistra ip^r timens o debilitate
 sua iussit eā a^r Le deu: recedere ad domi-
 toriu^r. Illa iuste recedes: voluit extra cho-
 rū residuum paudire. Lunc inchoat^r fuisse
 hymn^r. Le deu laydam^r: vidit celos ape-
 ritu^r z choz soroz^r in celis subleuiari. Lunc
 vētu^r fuisse ad locu^r illu^r. Libi^r o ageli: vi
 dit vniuersos ordines angeloz^r z singulos
 angelos demissis capitib^r flexis gemib^r
 manus extensis deu adorare simulq^r cu^r can-
 tantib^r cantare Sanct^r setus setu^r z. Si
 milit fecerunt apli ibi Le glorios^r. Epi-
 phete ibi Leppherap^r. Et martyres ibi
 Le marty^r. Postmodu^r etiā z feloress^r
 h^rgines sile fecerunt. L^r aut ylrim^r dñus.
 In te one sperau^r t^c. dicere^r: choz soroz^r
 ad terrā descedit z celu^r se claudit. Hec Le
 fari^r. Dz iraq^r qm honorabilissimū op^r e^r
 laudare deu. Na^r h^r est op^r ongeloz^r z scō-
 rū in cel^r vt sup^r dixim^r. Per oppositū at in-
 gritudo malū e^r honestissimū z vitugabili-
 le multū. Un. Judic. ii. Impozerauit an-
 gel^r dñi filii isrl b^rificia di^r z icrepatis eos
 q^r dñm reliq^rsent. I^rce. ii. Para. xxi. Dñs
 est ap^rha dñi ad icrepadū amar^r a regiunda
 de ingritudo sua. q^r diuino fret^r auxilio vid-
 erat idumeos z filios feir^r z tñ deos coh-
 rum auferēs adorauit. Item Matth. xi.
 Increpauit dominus in gratus in dñm
 uitatum quib^r p^rdicauerat et miracula fed-
 erat di. Tertibi corozaim^r vt tibi berbudo
 da: qm si i gyro z sidone t^c. Est at notadū
 fin tho. ii. q. cxv. q^r i q^rlibz p^rco iuuenit ma-

randa bonitate

F. xci

*terialis in igitur inquit ois q̄ peccat facit
aliq̄ qd̄ p̄t qd̄ in igitur dñe p̄tinere. For-
malis ac in igitur e qui actualliter ex iactio-
ne bñficii et bñficii p̄tenit: et h̄ espciale p̄tm.*

Tertio diuina laudatio et
gratia eboni valde utile. Aug. Quid
melius? tao gerantur? t oportet manus? t cala-
mo expimantur? qd Deo gratias. Nec ei qd dici
brevius nec audiiri leti? nec intelligi gradus?
nec agi fructus? pro liberalitas ei dei mai-
gistris agitibus amplius elargif. Hec ille.
Prestiosa ergo artus putulis non est gratia
per hanc enim in hoie magis ac magis diuina
gra ampliar. Ver. Felix qd ad singula dona
gratiedad ad eum qd plenitudo omnis gratiarum.
Lumen post acceptum donum non iugos nos
exhibemus locum in nobis facimus? gressu ut ide mai-
oriam mercemur accipere. Hec ille. puer. xii.
Bia qd bidentis ipinguabitur. Ver. sup. Lan.
Preciosissimum qd est vnguentus tritiosus qd fit
ex petrosi considerato ex petrosi copiosissimus qd
fit ex misero pietate petrosissimus pto deo
tiosus qd fit ex beneficioz dei recordatiore et
gratiae et hoc ipsum quaf aia. hec ille. Hoc
est vnguentus tritiosissimus qd maria vnit pedes
dum. Ita qd dei laudez et gratia actionez anima a
mortis spiritualis piculo seruatur. qd dum i spina
liby occupatus n liber sibi circa vicia occupari
sunt. Et. xviij. Laude mea ifrenabo te
ne terreas. Ita qd hach hostis supatus et effus-
gat i spinales qd erit corporalis. Despinali
ps. Laudas iuocabo dominum et ab ini. meis
saluero. De corporali prae elegans et ceteris qd
parat. xvij. Ubi legitur qd i solapher p lau-
de dei iuuenit hostes pstratos. Et. Judic.
vij. Gedeon cu clangore tubarum vicit madi-
anitas. Invita etiam bti germani antissodo-
rensi epo legitur qd cu ipso ceri i burfanis perti-
pici et sarcomes zueneret i britonum. Lumen
qd pauci ecent et inermes in compatiendo ad
tierario p. rogauerit britum germanum ut pista-
ret eis auxiliu. Brus igitur germanus collectus
expeditus viri posuit hostibus iisdias. instru-
ens eos qd secum erat quo gressus vocie sunt
mit et pformat rindeat. Lumen qd hostes qui se
curi et eos trucueret cu tercepisset brus ger-
manus. Alleluia. et sacerdotes z aliis ei rindeat
ret alia voce; statim aduersarii pstrati no-
solui sup se motes et rupes fuisse; eti a ce-
li et terrae credentes; armis plectis fugerunt

q̄cū poterunt oīb̄ suis dimissis. mulet
aut eoz i flumine se p̄ijicēs sūmersi sūc,
z sic ch̄iani z cāpū z oia eoz spolia ob̄i-
muerūt; z sanū ad p̄pla redierūt. Pr̄t̄ traq̄
z̄ vtilis q̄c̄ peccō sit dei laudatio ar̄
grāpactio. Ecōtrario aut̄ igraritudo mul-
ti detestabilēs atq̄ dānois. Bēn. Nihil
ita deo displicet p̄serūt i filijs gr̄e quæd
modū i n̄ḡitudo. vias em̄ obstruit gr̄e. et
vbi illa fuit. gr̄a accessū nō bz. Ide. No
est digno dandis q̄ gr̄as nō agit de datis.
Idē. Ingr̄itudo inimica ē aie: exanimatio
meritoz; ventū dispersio; bisficioz; pditio;
ventū viens; siccias fonte pietat; rore mie;
fluenta gr̄e. Hec ille. Ingr̄itudo q̄pp̄e p̄
uocat ira dei. Ut̄ Eto. xxv. Ingr̄at̄ po
puł; debet eo p̄ liberationē suā ex egypto ac
tribuens vitulō aureo. puo cauit ira dei. vñ
vno die cedid̄ q̄s i ḡintieriamilia. Itēz
ū. Para. xxvi. q̄rzechias nō iuxta b̄ficia
q̄ a dño acceptab̄ retributib̄ s̄ elevatū est co z
ei: facta ē ira dei z̄ eu z̄ iudā z̄ b̄s̄ l̄m.
Itē Judic. ii. Eu p̄pls̄ lat̄ reliq̄s̄ dñm:
irat̄ c̄ dñs z̄ isrl̄ z̄ tradidit eos i man̄ dñs
ripietū t̄c. Et dicit̄ iḡis apparet q̄sḡuer q̄
la atq̄ p̄mitioz ē i n̄ḡitudo vinupabilis z̄
detestabilē: q̄s̄ bona sit laudabilis t̄r̄il: atq̄
fructuosa gr̄apactio z̄ diuina laudatio: z̄
q̄mūlctipl̄ oī tpe tenemur dei laudare siu
b̄p̄ gr̄as agere. Lū Bēn. iḡis sḡ dicam?
Agamus t̄s̄ gr̄as factoi n̄ro; b̄ficiari n̄ro;
redemptri n̄ro; z̄ remunerati n̄ro.
In p̄mo dedit nob̄ qđ sum⁹. In scđo qđ
subsistim⁹. In tertio fact̄ ē ip̄e qđ sumus.
In qđto facit secū esse id qđ sum⁹. Hec dī
c̄. Et qđ est q̄ posset oia z̄ singula q̄ deo si
z̄ exhibita b̄ficia referre: a q̄ z̄ q̄nt̄ mat̄
z̄ liberauerit: a q̄ et quant̄ p̄culis eu p̄p̄
terauerit: q̄ z̄ q̄nt̄ bona z̄ vniuersalia et
particularia fecerit z̄ q̄ndile facit. Hā nos
putine in esse qđ uiat̄ z̄ ad sinā inuitat̄ ev̄
si misereat̄ expectat̄. Idcirco bñ dicit̄ ps̄
p̄bonus isrl̄ dñs q̄ recto sūt cordē. Et
terū. Bustate z̄ videte q̄m̄ su quis ē dñs.
Et antea p̄misserat̄. Bñdica dñm in oī tpe
emp̄ laus ei⁹ in ore meo. Satagam⁹ iḡis p̄
virib̄ deo laudare qm̄ p̄ sacrificiū laudis
marie honorificat̄ deus z̄ ibi marie que
cēda est salutis via. Iuxta illō p̄s̄. Sacrifi
ciū laudis honorificat̄ met̄ illū iter q̄dā il
i salutare dei. P̄ aud̄it̄ ita deo nō n̄ce nos

Ber. de decimis et

sumus ut tādē guenire mereamur vbi est
et iugis atq; minna landatio cū angelis
tū penniter laudaturi. Amen.

De oblationib; et decimis Sermo.

Honorata Domini

Dñnu de substātia tua. Proverb. iij.
Qm̄ in p̄cedenti sermone dixim⁹

de laude dei et sibi debita gratiōe. Nō
solū aut̄ laudare deuz debem⁹ ex nob̄. s. ex
psonis nr̄is: sed et oīb; a nob̄ possitiss.
Nos em̄ ipsoz et oīa nr̄a a deo accepim⁹.
j. Lox. iiiij. Quid hēs qđ n̄ accedit? Sic
aut̄ d̄ Ber. Tōru debes et a q̄ tōru bōs.
Honorare iḡis arch laudare deū dehem⁹.
nō solū ex oīa et coīe: sed et ex spati substā
tia ad hūr̄ vīte necessitatē a dō p̄cessā. Jō
ds̄ sapies. Honora dñm̄ d̄ suba tua. s. rga/
li. Circa cui⁹ declaratiōe xp̄plūd̄ sūt
tres p̄cipue p̄siderationes.

Prima ē p̄sideratio faciēde oblatiōis.

Secunda est soluēde decimationis.

Tertia est experēde remunerationis.

Rima iḡis est p̄sideratio faciēde oblatiōis.
Oblatiōis. H̄z em̄ de conf. di. i. c.
Ois ch̄ian⁹. Ois ch̄ian⁹ p̄cures
ad missar̄ solēnia aliqd̄ deo offerre et dū/
cere ad memoria qđ de⁹ per moysem dixit
Nō apparebis i p̄spectu meo vacu⁹. Hec
Greg. Et aīt circa oblatiōes faciēdas tri/
plex cōsideranda conditio.

Prima est conditio voluntaria

Secunda est conditio obligatoria

Tertia est conditio refutatoria.

Prima est cōditio volun/
taria. Notādū em̄ fm̄ Tho. ii. ii. q. lxxvij.
ar. j. q̄ nomē oblatiōis cōe ē ad oīes res q̄ i
dei cultū offerunt: v̄l ad oīsu mistroy eccl̄ie.
Et būt hūm̄ oblatiōes de sui rōne q̄
offerant voluntarie: fm̄ illō Exo. xv. Ab
hoie q̄ offert v̄lrone⁹ accipiet̄ eas.

Secunda ē cōditio obliga/
toria.

P̄t em̄ fm̄ Tho. vbi s. ttingere et

aliquis ad oblatiōes faciēdas teneat p̄cipue

triplici rōne. P̄ia ē rō p̄cipue deputatiois

sc̄i p̄missiois. sc̄i cū alicui p̄cedis fūd⁹ et

eleste v̄l certi triplo cereras oblatiōes faciat:

qđ n̄ d̄z rōne celus. Et sic cū q̄s offert do

nādē inter viuos. v̄l cū in testamēto re/
linq̄t eccl̄ie alīquā rē mobilē v̄l mobile ipo/
stez soluēda. Sedā ē rō necessarie subiē
uēttonis: p̄t eccl̄ie vīez v̄l mistri necessa/
rē: p̄ta si mistri eccl̄ie nō h̄zēnt v̄l sustē
tare. Tertia est rō ordinariæ etiūfā
ctiōis. Lenens em̄ fideles in alīq; solēni/
tatiō ad alīq; oblatiōes p̄sueras. In his
tū duob; v̄ltimis casib; remāet oblatiō q̄
dā mō voluntaria. s. q̄ntū ad q̄ntitatē v̄l spe
cē rei oblate. Hec ex Tho. vbi. s.

Tertia est cōditio refuta/
toria. Sic em̄ d̄ Astor. li. vi. ti. xxij. Ali
quoy oblatiō refutāda ē in crīmis lui de/
testatiōem. P̄io, siq; spōte z sine nec/
sitate rebaptizat̄ ab hereticis. Illi⁹ obla/
tiones biénio n̄ sūt recipiēde: etiā penite/
at. v̄l patz d̄ pe. dist. iiiij. c. eos q̄s. vide.

Sc̄o si sit heretic⁹ v̄l receptor heretic⁹
rū: t̄ p̄t h̄ denūciat̄ excoicat̄. Et idē est
de q̄libet excoicato publico. v̄l p̄ extra de
hereti. c. Excoicat̄ itaq;. s. Credentes.

Tertio: si imunitat̄ eccl̄ie violauerit
emēdare velit. v̄l p̄z. xvij. q. iiiij. c. Diro.
vbi p̄hibet recipi oblatiō etiā cora fami/
lia dom̄ illi⁹ q̄ vim eccl̄ie itulit. Quarto:
si sit meretrice publica. Dent. xxiij. Nō ac/
cipes mercedē p̄stibuli i domo d̄ tu. Et
hoc ē ne sacerdos p̄t in ei⁹ approbare vide
af. xiij. q. v. c. Nō sane. P̄t tñ de turpili/
cro facere elemosynā. Sile ē de alijs crimi/
nib; notoriis z horredis. Quinto: si sit
ysurari⁹ public⁹. exra de v̄lur. c. q̄a i oīb;
Sexto: si sit raptor obstinat̄ z mobed/
ens. extra de rapf. c. sup co. Septimo:
si oppressor pauper⁹. j. q. i. c. Nō est p̄ca/
da elemosyna. t. x. di. c. oblatiōes. Octo/
uo: si sit ab iniūc discordans z se odit̄
ne reuocari p̄nt ad p̄cordiam. v̄l patz. c.
Oblatiōes dissidētiū fratz. i. ch̄iano p̄ ne/
q̄ in sacrariū neq̄ in ḡazophylaciū recipi/
ant. Glo. cū eo⁹ oīdū est notoriū. Sequit̄
sūt dona eo⁹ q̄ pauper⁹ oppnūt refutā/
da sit. Rō aut̄ q̄ ab ist̄ elemosynē recipi/
p̄nt t̄ nō oblatiōes hec est. q̄ elemosynē si/
unt in occulto de q̄ nihil ad eccl̄iam. v̄l pa/
ter de simo. c. Sicut cuius. Oblatiōes fo/
tū publico satiēde p̄hibent: et ne p̄t in eccl̄ia pub/
liq̄t̄ consolet̄: et ne p̄t in eccl̄ia p̄probare.